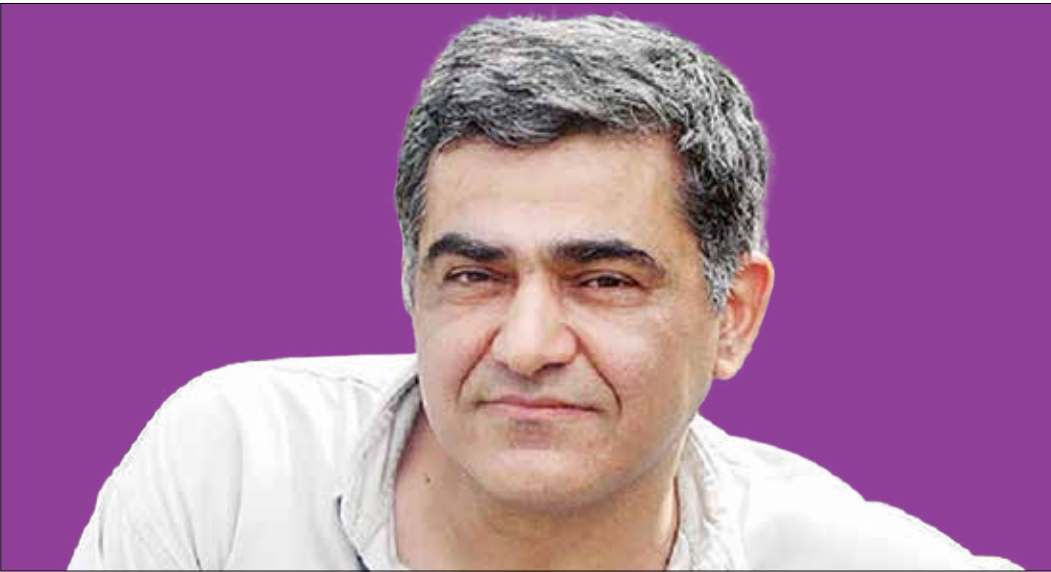

تقلای رویا و واقعیت

جعفر مدرس صادقی با درافکندن طرح‌های معماگونه، اسلوبی تازه ابداع می‌کند

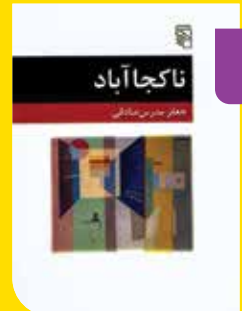
بالون مهتا

نویسنده: جعفر مدرس صادقی
آخرین چاپ: ۱۳۹۹
انتشارات: مرکز
تعداد صفحات: ۱۲۰

مهتا مردی هندی است که بالون به هر جا که بخواهد سفر می‌کند: «سوار باد شد و رفت روی دریا... نه قطب‌نما داشت و نه می‌دانست کجاست و کجا دارد می‌رود و نه می‌توانست هیچ تغییری در جهت حرکت بالون بدهد - تسلیم باد بود. با خودش عهد کرد که به هر جایی که رسید، به جای هر کار دیگری مثل تلفن زدن به دفتر شرکت در دهلی و خریدادن از سلامت خودش یا تماس گرفتن با خبرنگارها و روزنامه‌نگارها و تعریف کردن واقعه و چاپ کردن شرح حالش، خودش را از همه کس پنهان کند...»

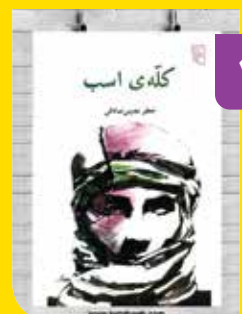
ناکجا آباد

نویسنده: جعفر مدرس صادقی
آخرین چاپ: ۱۳۹۸
انتشارات: مرکز
تعداد صفحات: ۲۵۶

شخصیت اول داستان روزی برای گرفتن طلبش به شهر دیگری می‌رود که در راه بازگشت از یک جاده خاکی ماشین خراب می‌شود و او در حال قدم زدن در بیابان به یک قصر قدیمی می‌رسد با پیرمردی به نام دارا و دختری به نام آسیه که آهوچران است و از حمله سکاها حرف می‌زنند و... بعد آسیه تعریف می‌کند که چطور به اینجا آمده‌اند و ماجرای قصر چیست و...

کله اسب

نویسنده: جعفر مدرس صادقی
آخرین چاپ: ۱۳۹۷
انتشارات: مرکز
تعداد صفحات: ۲۴۰

«کله اسب» سومین کتاب کسرا است: دو کتاب اول این سه‌گانه «شریک جرم» و «سفر کسرا» هستند. در «کله اسب»، دل سپردن کسرا به یک دختر گرد او را به جهان دیگری می‌برد. «کله اسب» داستان یک کشمکش و جدال بی‌سرانجام است میان دو جهان: مردی که می‌خواهد دختر سرکشی را پایند و رام کند و دختری که سخت درگیر حوادث روزگار است و سوداهای دیگری در سر دارد...

حمید حقیقت منتقد

جعفر مدرس صادقی از فعال‌ترین، پرکارترین و برجسته‌ترین داستان‌نویس‌های معاصر است که از ۱۳۵۹ تا به امروز بیش از بیست‌وپنج رمان و مجموعه‌داستان منتشر کرده است. مدرس صادقی ۶۸ سال پیش در اصفهان متولد شد. و پس از طی دوران دبیرستان و با پذیرفته شدن در دانشگاه به تهران آمد. روزنامه‌آیندگان و نوشتن در صفحه‌آیندگان ادبی برایش آغازی برای نوشتن حرفه‌ای بود. البته در همان سال‌ها و در بیست‌سالگی نخستین داستانش را در مجله رودکی نوشت.

روزنامه‌آیندگان یک روزنامه سراسری چاپ صبح ایران بود. که اولین شماره آن در تاریخ ۲۵ آذر ۱۳۴۶ و از آن تاریخ به مدت یازده سال در تهران منتشر شد. آیندگان در حقیقت با اندیشه داریوش همایون و تعداد دیگری از روزنامه‌نگاران مشتاق آن دوران برای تأسیس یک روزنامه سراسری (که در آن دوران در انحصار کیهان و اطلاعات بود) منتشر شد. در بین صفحات روزنامه، صفحه فرهنگ این روزنامه از پرخواننده‌ترین صفحات آن محسوب می‌شد. یکی از مهم‌ترین نویسندگان روزنامه در صفحه فرهنگ قاسم هاشمی‌نژاد بود. فرج‌اله صبا درباره هاشمی‌نژاد گفته بود: «نقد‌های او در آیندگان در حد نقدهای جهانی بود و دیدگاهش در سطح تایمز لندن». سیروس علی‌نژاد

درباره دبیری صفحه عیارسنجی کتاب توسط هاشمی‌نژاد به سال ۴۹ می‌رود و می‌گوید: «وقتی من در اوایل سال ۴۹ وارد «آیندگان» شدم، او دبیری صفحه‌ی «عیارسنجی کتاب» را بر عهده داشت و این صفحه چنان از صفحات کتاب روزنامه‌های دیگر متمایز بود که اغراق نیست اگر بگویم از جمله به خاطر صفحه‌ی کتاب «آیندگان» وارد آن روزنامه شدم و پیشنهاد رفتن به روزنامه‌ی بزرگ عصر را رد کردم. بنا براین طبیعی است که وقتی به روزنامه رفتم، نزد او تلمذ کردم.»

قاسم هاشمی‌نژاد برای چند روز در سال ۴۸، به اصفهان می‌رود و با برخی از شاعران و نویسندگان به گفت‌وگو می‌پردازد. البته در هیچ‌یک از گزارش‌ها نامی از هاشمی‌نژاد نیست. هاشمی‌نژاد در مقدمه‌ای تحت عنوان «مجموعه شناخت فرهنگ اصفهان» می‌نویسد: «انگیزه این سفر را شناختن و شناساندن فضای فرهنگی اصفهان می‌ساخت. نه اصفهان سفرنامه‌ها، نه اصفهان سیاحت‌نامه‌های پُر حیرت یک قرن پیش. اصفهانی از عمق. اصفهان قرن جدید که زندگی کوشای خود را در کنار یادگارهای کهن، بناها و مناره‌ها، ادامه می‌دهد. اصفهان مردان دقیق، بذله‌گو، هنرمند و فرهنگ‌دوست. اصفهان هربار از درون می‌زاید و رونق بازار ادب و فرهنگ امروزش بی‌ریشه نیست...» حاصل این سفر یک مقاله از جلیل دوستخواه، یک نوشته از مجید نفیسی و هفت گفت‌وگو با نجفی، دوستخواه، حقوقی، گلشیری، افراسیابی، فرخفاله و محمدرضا

شیروانی است. این گزارش می‌تواند خواننده را با فضای اصفهان آشنا کند. اصفهانی که در آن سال‌ها در مسیر نوگرایی ادبی با جریان جنگ ادبی اصفهان قرار دارد و در همین پختگی هاشمی‌نژاد است که جعفر مدرس صادقی در کنار او به نثر خودش دست پیدا کند.

مدرس صادقی با کتاب «بوته بر بوته» که گردآوری مقالات هاشمی‌نژاد است به نوعی ادای دینی به استاد خودش هم دارد. در واقع از چهل و چهار مقاله‌ای که در این مجموعه فراهم آمده‌اند، سی‌وهفت مقاله در روزنامه آیندگان سال‌های ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۱ به چاپ رسیده‌اند و چهار مقاله در مجله فردوسی سال ۱۳۴۸. البته مدرس صادقی با زاهم با انتشار کتاب «سه استاد» در سال گذشته که به ابراهیم گلستان، قاسم هاشمی‌نژاد و شمیم بهار می‌پردازد از هاشمی‌نژاد و روش او نوشته و یاد می‌کند. در معرفی این کتاب می‌نویسد: «برای نسلی که از اوایل دهه پنجاه خورشیدی به عرصه رسید و سر از لاک خودش بیرون آورد، این سه تن سه‌تا از شاخص‌ترین قله‌ها بودند. تن ندادند به آن جریان که داشت همه‌چی را به یک طرف می‌برد، تن ندادند به سلیقه‌های مسلط و معمول و سوار هیچ موجی نشدند. هر کدام راه خودش را رفت و کار خودش را کرد. این ادای دین شاگردی است به استادانی که هرگز به دنبال لشکرکشی نبودند و هیچ تلاشی هم در این راستا به خرج ندادند. هر کدام برای خودش سرداری بود - هر چند بی‌سپاه و تنها.»